

УДК 7.03: [378:37.011.3-051:74/76]
DOI: 10.31499/2307-4906.2.2026.362558

ДИСЦИПЛІНА «ІСТОРІЯ МИСТЕЦТВ» У СИСТЕМІ МЕТОДИЧНОЇ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНЬОГО ВЧИТЕЛЯ ОБРАЗОТВОРЧОГО МИСТЕЦТВА: ЗАПИТИ НОВОЇ ОСВІТНЬОЇ РЕАЛЬНОСТІ

Ірина Красюк, кандидат педагогічних наук, доцент кафедри образотворчого мистецтва, Криворізький державний педагогічний університет.

ORCID: 0000-0001-6718-739X

E-mail: polina2001irina@gmail.com

Вікторія Карпова, доктор філософії, старший викладач кафедри образотворчого мистецтва, Криворізький державний педагогічний університет.

ORCID: 0000-0001-8383-2723

E-mail: karpova.vk.k@gmail.com

Публікацію присвячено трансформації курсу «Історія мистецтв» у методичній підготовці майбутніх учителів образотворчого мистецтва відповідно до концепції Нової української школи. Виявлено суперечності між традиційним хронологічно-стильовим принципом курсу та компетентнісним, діяльнісним і поліхудожнім підходами НУШ. Обґрунтовано необхідність реформування дисципліни: пріоритет методичної спрямованості, інтегративності та професійного самовизначення студента. Запропоновано практичні рекомендації для викладачів. Окреслено перспективи апробації моделі та розробки критеріїв оцінювання фахових компетентностей.

***Ключові слова:** Нова українська школа; дисципліна «Історія мистецтв»; методична підготовка; учитель образотворчого мистецтва; інтегрований курс мистецтва; компетентнісний підхід; поліхудожня освіта; фахові компетентності.*

THE “ART HISTORY” DISCIPLINE IN THE METHODOLOGICAL TRAINING SYSTEM OF FUTURE FINE ARTS TEACHERS: DEMANDS OF THE NEW EDUCATIONAL REALITY

Iryna Krasiuk, Candidate of Pedagogical Sciences, Associate Professor of the Department of Fine Arts, Kryvyi Rih State Pedagogical University.

ORCID: 0000-0001-6718-739X

E-mail: polina2001irina@gmail.com

Viktoriia Karpova, PhD, Senior Lecturer of the Department of Fine Arts, Kryvyi Rih State Pedagogical University.

ORCID: 0000-0001-8383-2723

E-mail: karpova.vk.k@gmail.com

This study explores the incorporation of the “Art History” course into the professional training of future fine arts educators in Ukrainian higher education under the framework of the New Ukrainian School (NUS). The conventional chronological and stylistic organization of the course frequently diverges from contemporary educational paradigms emphasizing competence, active learning, and

poly-artistic engagement. The research aims to theoretically substantiate the need for revising teaching strategies and to outline pathways for curricular transformation in teacher preparation programs. Key objectives include: analyzing the professional competencies required of art educators in the NUS context, identifying gaps between traditional academic instruction and integrated teaching demands, and formulating guiding principles for curriculum renewal. The study employs comparative-historical analysis, system-structural program evaluation, pedagogical modeling, and a synthesis of national and international experiences in art teacher education. Four central contradictions in current methodological training are highlighted. Based on these findings, the study proposes conceptual principles prioritizing competence-oriented, poly-artistic, and integrative approaches, with an explicit focus on methodological application. Practical recommendations for instructors in arts departments are provided. The research concludes that transforming “Art History” from a purely academic subject into a tool for developing methodological thinking and professional identity is essential. Effective implementation requires updating curricula, enhancing faculty qualifications, and designing contemporary didactic resources.

Keywords: *New Ukrainian School; “Art History” discipline; methodological training; fine arts teacher; integrated art course; competence-based approach; poly-artistic education; professional competencies.*

Перехід закладів середньої освіти до нової моделі навчання, закладеної концепцією НУШ, кардинально переосмислює роль педагога та вимоги до його підготовки. Дослідники, аналізуючи наслідки впровадження реформи, фіксують, що педагогічна спільнота зіткнулася з необхідністю творчого переосмислення своєї місії в контексті нових європейських стандартів професіоналізму [1, с. 38]. Зазначені трансформації безпосередньо впливають на зміст та організацію методичної підготовки студентів, які навчаються за спеціальністю «образотворче мистецтво».

Фахівець із образотворчого мистецтва нового покоління – це не просто обізнаний у галузі мистецтвознавства та художньої педагогіки професіонал. Насамперед це педагог із розвиненим методичним мисленням, здатний реалізовувати інтегроване навчання, цілеспрямовано формувати ключові компетентності учнів, послуговуватися сучасними інноваційними методиками та цифровими технологіями. У цьому контексті навчальна дисципліна «Історія мистецтв» набуває особливого значення, адже саме вона закладає світоглядний, культурологічний та фаховий фундамент педагогічної діяльності. Разом із тим традиційна методика викладання цього курсу у закладах вищої освіти (ЗВО) нерідко не відповідає специфіці роботи в умовах НУШ, породжуючи розрив між змістом університетської підготовки та реальними викликами педагогічної практики.

Проблематика професійної підготовки педагогів мистецького спрямування в умовах реалізації концепції Нової української школи є предметом активних наукових розвідок у вітчизняній педагогіці. Зокрема, С. Давидова здійснила порівняльне дослідження рівня сформованості фахових компетентностей майбутніх учителів образотворчого мистецтва та довела значущість творчого проєктування як дієвого інструменту їх професійного становлення [2]. Н. Гузій дослідила процес становлення ідей та дидактичних моделей підготовки вчителя-митця в українській педагогічній традиції кінця ХХ – початку ХХІ ст., акцентувавши на необхідності врахування здобутків вітчизняної педагогічної спадщини [1; 4]. Проблема психологічних передумов готовності педагога до творчої самореалізації в умовах НУШ розглядається в дослідженнях Н. Павлик, де окреслено відповідні критерії [8].

Досвід підготовки педагогів початкової школи для роботи в галузі мистецької освіти узагальнено в публікаціях науковців Національного університету «Чернігівський

колегіум» ім. Т. Г. Шевченка, де обґрунтовано доцільність застосування компетентнісного, інтегративного та поліхудожнього підходів [3]. В. Сидоренко розробляє теоретико-методичні засади акмепрофесіогенезу вчителя НУШ, стверджуючи, що безперервний особистісно-професійний розвиток є ключовою компетентністю сучасного педагога [1; 10]. Н. Клокар досліджує механізми подолання бар'єрів у професійному зростанні вчителів НУШ та шляхи підтримки їхнього розвитку [4]. Питання формування поліхудожньої компетентності педагогів мистецьких дисциплін аналізує Л. Ніколаєва [7]. О. Коновець розглядає специфіку підготовки вчителів образотворчого мистецтва в контексті нових освітніх стандартів [5]. Принципи методики навчання в межах інтегрованого курсу «Мистецтво» досліджує Л. Масол [6].

Попри значний науковий інтерес до педагогічної підготовки в галузі мистецьких дисциплін, питання трансформації курсу «Історія мистецтв» у систему методичної підготовки майбутніх учителів образотворчого мистецтва відповідно до нових освітніх реалій залишається недостатньо розробленим, що й зумовлює актуальність запропонованої розвідки.

Метою статті є теоретично обґрунтувати доцільність і намітити шляхи трансформації підходів до викладання дисципліни «Історія мистецтв» у системі методичної підготовки майбутніх педагогів образотворчого мистецтва відповідно до запитів НУШ. Реалізація поставленої мети передбачає вирішення таких завдань: охарактеризувати вимоги до фахових компетентностей учителя образотворчого мистецтва в умовах НУШ; з'ясувати суперечності між традиційним форматом курсу «Історія мистецтв» та потребами методичної підготовки студентів; сформулювати концептуальні принципи реформування дисципліни у ЗВО; запропонувати практичні рекомендації щодо вдосконалення методичної підготовки майбутніх учителів образотворчого мистецтва засобами зазначеної дисципліни.

Запровадження концепції НУШ означало перехід від накопичення знань до формування компетентностей, що принципово змінило роль і статус учителя образотворчого мистецтва в освітньому процесі. У цьому зв'язку дослідники наголошують на необхідності підготовки педагога, який поєднує компетентність, креативність і мотиваційну готовність і спроможний реалізовувати педагогічну місію на рівні художньої якості [1, с. 73].

Аналіз нормативно-правового забезпечення, зокрема Державного стандарту базової середньої освіти та освітньої програми «Мистецтво» для 5–9 класів, дозволяє визначити такі ключові компетентності сучасного вчителя образотворчого мистецтва: здатність до інтегрованого художньо-педагогічного супроводу навчання (образотворче, музичне, театральне, хореографічне мистецтво); уміння формувати культурну та художню компетентності учнів; готовність застосовувати актуальні методики та технології мистецької освіти; здатність до фасилітації творчої самореалізації учнів; уміння встановлювати продуктивні міжпредметні зв'язки в навчанні мистецтва.

Здатність до інтегрованого викладання є однією з визначальних. Науковці зазначають, що запровадження нових освітніх стандартів зумовило суттєві зміни у фаховій підготовці педагогів як у мистецькому, так і в методичному вимірах [3, с. 86]. Ці зміни стосуються підготовки вчителів не лише початкової, а й базової та старшої школи, де інтегрований курс мистецтва передбачає синтез різних видів художньої

діяльності на засадах поліхудожнього підходу.

За традиційним підходом дисципліна «Історія мистецтв» є фундаментальним академічним курсом, що закладає культурологічну та мистецтвознавчу базу підготовки педагога. Однак, як свідчить освітня практика, накопичений знаннєвий потенціал курсу нерідко залишається методично незатребуваним. Студенти засвоюють значний масив відомостей про художні стилі, напрями, митців та їхні твори, проте зазнають труднощів, коли постає завдання методично трансформувати ці знання для використання в шкільному курсі мистецтва.

Проведений аналіз дає підстави виокремити чотири ключові суперечності, що знижують ефективність підготовки майбутніх учителів образотворчого мистецтва.

Перша суперечність – між теоретичним наповненням університетських курсів з історії мистецтв та прикладними завданнями шкільного інтегрованого курсу мистецтва. Академічна дисципліна будується навколо хронологічної та стилістично-іконографічної логіки розвитку мистецтва. Шкільний курс, натомість, розглядає знання з історії мистецтв не як самоціль, а як контекст для формування художньої компетентності учнів через сприймання, інтерпретацію та власну творчу діяльність.

Друга суперечність – між реальною потребою в методичному супроводі опрацювання навчального матеріалу з мистецтвознавства та його відсутністю у традиційній моделі підготовки. Методичному аспекту – способам трансформації мистецтвознавчого матеріалу в дидактичний, засобам організації його засвоєння учнями, можливостям інтеграції з іншими видами мистецтва приділяється недостатньо уваги.

Третя суперечність – між потребою у формуванні готовності до інтегрованого навчання та предметоцентричним характером побудови курсу «Історія мистецтв». Хоча дослідники доводять, що зміст навчальних курсів має базуватися на компетентнісному, інтегративному та поліхудожньому підходах [3, с. 87], на практиці ці підходи ще не посіли домінуючих позицій у викладанні аналізованої дисципліни.

Четверта суперечність – між усталеною академічною логікою структурування курсу та психолого-педагогічними закономірностями художнього сприймання в різних вікових групах учнів. Традиційна дисципліна орієнтована на іманентну логіку розвитку мистецтва, тоді як шкільна практика потребує врахування вікових можливостей дітей у сприйнятті й інтерпретації художніх творів.

Концептуальні засади реформування дисципліни. Оновлення підходів до викладання дисципліни «Історія мистецтв» у ЗВО, де здійснюється підготовка вчителів образотворчого мистецтва, має ґрунтуватися на таких концептуальних принципах.

Компетентнісний підхід. Дисципліна має функціонувати не як самодостатня галузь знань, а як засіб формування фахових компетентностей майбутнього педагога. Акцент зміщується з обсягу засвоєної інформації на здатність студента практично застосовувати мистецтвознавчі знання у своїй педагогічній діяльності. Дослідники зазначають, що підготовка вчителя НУШ передбачає його неперервний саморозвиток і самореалізацію як актуальні соціокультурні пріоритети сучасності [1, с. 39], що цілком стосується галузі фахових знань з історії мистецтв, яка потребує постійного поновлення через формальну, неформальну та інформальну освіту.

Поліхудожній підхід. В умовах інтегрованого навчання мистецтва курс не може обмежуватися виключно образотворчим мистецтвом. Необхідно розглядати мистецько-

художнє явище в системі взаємодії різних видів мистецтва – музики, театру, кіно, хореографії. Це надасть майбутньому педагогу інструментарій для ефективної реалізації інтегрованого підходу у викладанні шкільного курсу мистецтва.

Діяльнісний підхід. Опанування курсу має передбачати активну творчу участь студентів – аналіз й інтерпретацію художніх творів, виконання творчих завдань, розроблення дидактичних матеріалів. Дослідники аргументовано доводять, що проєктна технологія є ефективною основою формування успішної особистості [2, с. 45], тому система творчих проєктів має органічно вписуватися у структуру курсу «Історія мистецтв».

Інтегративний підхід. Дисципліна не повинна розвиватися ізольовано. Вона має бути включена в систему міждисциплінарних зв'язків з історією, літературою, філософією, етнографією, що сприятиме формуванню у майбутніх педагогів цілісного уявлення про розвиток світової та вітчизняної культури.

Методична спрямованість змісту. Кожна тема курсу має розглядатися не лише в мистецтвознавчому, а й у методичному вимірі: які форми роботи можна організувати на її основі в шкільному курсі мистецтва, які види діяльності учнів є доцільними, яким чином її можна інтегрувати з іншими видами мистецтва.

На основі сформульованих концептуальних принципів пропонуються такі *практичні рекомендації* для викладачів і розробників навчальних програм підготовки вчителів образотворчого мистецтва.

Оновлення змісту навчальної програми. Рекомендується: запровадити окремий навчальний модуль «Дисципліна «Історія мистецтв» у шкільному курсі мистецтва: методичний вимір»; збільшити питому вагу українського мистецтва в контексті світового художнього процесу з урахуванням національної спрямованості НУШ; включити теми з історії театру, кінематографу, дизайну та народного мистецтва відповідно до поліхудожнього підходу; передбачити вивчення методів адаптації мистецтвознавчого матеріалу для учнів різних вікових груп.

Упровадження активних та інтерактивних методів навчання. Серед методів, що мають найвищий потенціал у підготовці майбутніх учителів, виокремлено такі: метод художнього аналізу й інтерпретації твору (формальний, іконографічний, іконологічний аналіз); метод емпатійного занурення («входження в художній образ»); метод реконструкції культурно-історичного контексту; метод порівняльного аналізу творів різних видів мистецтва; метод методичного портфоліо (добірка мистецьких творів, дидактичних розробок, інтерактивних завдань); метод творчих проєктів (розробка сценаріїв уроків, концепцій віртуальних екскурсій, мистецьких квестів).

Посилення методичної складової практичних занять. Практичні заняття з дисципліни «Історія мистецтв» мають передбачати: моделювання фрагментів уроків мистецтва із залученням мистецтвознавчого матеріалу; розробку навчальних завдань для учнів різних вікових категорій на основі аналізу художніх творів; створення дидактичних матеріалів (презентацій, робочих аркушів, наочних посібників); апробацію розроблених матеріалів у ході педагогічної практики.

Використання можливостей цифрових технологій. Сучасний педагог повинен вільно орієнтуватися в цифрових ресурсах з мистецтвознавства та вміти їх дидактично використовувати. Рекомендується знайомити студентів із: сервісами та порталами віртуальних музеїв і галерей; освітніми платформами з мистецтва (Google Arts &

Culture, Khan Academy, Arhive); програмними засобами для створення інтерактивних презентацій, таймлайнів, ментальних карт; можливостями застосування інструментів штучного інтелекту для розробки навчальних матеріалів з мистецтва.

Міждисциплінарна інтеграція. У навчальному плані підготовки педагогів рекомендується передбачити: спільні проєктні завдання з курсів «Методика навчання образотворчого мистецтва», «Методика навчання мистецтва у профільних закладах освіти», «Методика навчання інтегрованого курсу «Мистецтво»»; міждисциплінарні семінари та круглі столи; інтегровані навчальні модулі, де «Історія мистецтв» вивчається у нерозривному зв'язку з методикою її шкільного викладання.

Розвиток дослідницьких компетентностей. Майбутні педагоги мають набути здатності до самостійного дослідження мистецтвознавчого матеріалу та його методичної інтерпретації. Формуванню цієї компетентності сприятиме: виконання курсових та кваліфікаційних робіт, присвячених включенню дисципліни «Історія мистецтв» до шкільного інтегрованого курсу мистецтва; участь у студентських наукових конференціях з проблем мистецької освіти; залучення до наукових досліджень у межах тем, що розробляються кафедрою.

Таким чином, упровадження концептуальних засад Нової української школи зумовлює необхідність якісної модернізації системи підготовки вчителя образотворчого мистецтва, у якій важливу роль відіграє навчальна дисципліна «Історія мистецтв». Здійснений аналіз дав змогу окреслити низку суперечностей між усталеною академічною моделлю викладання курсу та актуальними освітніми запитами, зокрема між орієнтацією на засвоєння знань і компетентнісним підходом, а також між предметною відокремленістю та інтегративною природою сучасної мистецької освіти.

Обґрунтовано, що оновлення змісту та методики викладання дисципліни має здійснюватися на засадах компетентнісного, діяльнісного, поліхудожнього та інтегративного підходів із чіткою орієнтацією на методичну підготовку майбутнього педагога. Це передбачає переорієнтацію освітнього процесу з репродуктивного засвоєння знань на формування здатності їх практичного застосування у професійній діяльності.

Ефективність реалізації запропонованих підходів забезпечується через оновлення освітніх програм, упровадження активних методів навчання, розширення можливостей цифрового середовища, розвиток міждисциплінарних зв'язків і формування дослідницьких умінь студентів.

Перспективи подальших досліджень пов'язані з емпіричною перевіркою запропонованих положень, розробленням навчально-методичного забезпечення та адаптацією міжнародного досвіду підготовки педагогів мистецького профілю до умов НУШ.

Конфлікт інтересів. Автори наукової статті (Ірина Красюк і Вікторія Карпова) заявляють про відсутність реального чи потенційного конфлікту інтересів щодо результатів цього дослідження, зокрема фінансової чи особистої зацікавленості, яка могла б вплинути на об'єктивність викладу матеріалу.

Фінансування дослідження. Дослідження виконано без залучення зовнішнього фінансування.

Доступність даних. Дані, покладені в основу цієї статті (аналіз освітніх програм, узагальнення наукових джерел та педагогічного досвіду), є відкритими та

доступними в опрацьованих джерелах, наведених у списку літератури. Додаткові матеріали можуть бути надані авторами за вмотивованим запитом.

Використання інструментів штучного інтелекту. Під час підготовки цієї публікації інструменти штучного інтелекту (зокрема генеративні мовні моделі) не використовувалися для створення нового змісту, проведення аналізу або формулювання наукових висновків. Програмне забезпечення використовувалося виключно на загальнодоступному рівні (текстовий редактор, перевірка орфографії).

Авторський внесок. Авторський внесок із зазначенням індивідуального внеску кожного автора у написанні наукової статті: *Красюк Ірина Олександрівна* – концептуалізація дослідження, визначення мети та завдань, аналіз наукової літератури та нормативно-правової бази, виокремлення ключових суперечностей, обґрунтування концептуальних принципів реформування дисципліни, формулювання висновків, загальне редагування тексту. *Карнова Вікторія Костянтинівна* – аналіз освітніх програм (НУШ, «Мистецтво» 5–9 класи), розробка практичних рекомендацій (активні та інтерактивні методи, цифрові технології), підготовка розділу про міждисциплінарну інтеграцію, оформлення списку літератури. Обидва автори схвалили остаточний варіант рукопису та несуть відповідальність за достовірність викладеного матеріалу

Подяки. Автори висловлюють щирі подяки редакційному відділу Уманського державного педагогічного університету імені Павла Тичини за професійний супровід підготовки рукопису, уважне ставлення та цінні організаційно-технічні рекомендації, що сприяли покращенню якості подання матеріалів.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Гузій Н. Інституціоналізація ідей та дидактичних моделей підготовки вчителя-митця, майстра, експерта в українській педагогічній традиції кінця ХХ – початку ХХІ століття. *Науковий часопис НПУ імені М.П. Драгоманова. Серія 16: Творча особистість учителя: проблеми теорії і практики*. 2020. Вип. 30. С. 28–32.
2. Давидова С. Порівняльний аналіз рівня професійної компетентності майбутніх учителів образотворчого мистецтва Запорізької області в умовах концепції Нової української школи. *EUREKA: Social and Humanities*. 2019. № 6. С. 43–51. DOI: <https://doi.org/10.21303/2504-5571.2019.001078>.
3. Ілліч Л., Панченко А., Акіліна О., Лізунова О. Досвід професійної підготовки майбутніх учителів початкової школи в галузі мистецької освіти в Національному університеті «Чернігівський колегіум» імені Т. Г. Шевченка. *Збірник наукових праць Національного університету «Чернігівський колегіум» імені Т. Г. Шевченка*. 2021. № 12. С. 84–89.
4. Клокар Н. Шляхи подолання перешкод у професійному розвитку вчителів Нової української школи. *Problems of Education*. 2024. № 1(100). С. 141–151. DOI: <https://doi.org/10.52256/2710-3986.1-100.2024.10>.
5. Коновець О. Ф. Підготовка вчителя образотворчого мистецтва в контексті Нової української школи. *Наукові записки Рівненського державного гуманітарного університету*. 2020. Вип. 9. С. 112–117.
6. Масол Л. М. Принципи методики навчання інтегрованого курсу «Мистецтво». НУШ. *Мистецтво та освіта*. 2022. № 3 (105). С. 26–36. URL: [https://doi.org/10.32405/2308-8885-2022-3\(105\)-26-36](https://doi.org/10.32405/2308-8885-2022-3(105)-26-36).
7. Ніколаєва Л. О. Теорія і практика формування поліхудожньої компетентності майбутніх учителів мистецьких дисциплін. *Мистецтво та освіта*. 2019. № 4. С. 18–23.
8. Павлик Н. В. Психологічна готовність вчителя до творчої професійної діяльності в умовах Нової української школи. *Науковий вісник Херсонського державного університету. Серія «Психологічні науки»*. 2020. Вип. 2. С. 112–118.
9. Сидоренко В. Теоретико-методичні засади акмепрофесіогенезу вчителя Нової української школи

- в системі неперервної освіти. *Освітологія*. 2017. № 6. С. 140–146.
10. Сидоренко В. Акмепрофесіогенез учителя Нової української школи в суспільстві знань. *Освітологія*. 2018. № 7. С. 38–43. DOI: <https://doi.org/10.28925/2226-3012.2018.7.3843>.
11. Huzii N. Institutionalisation of ideas and didactic models of the artistic teacher, master, expert's training within ukrainian pedagogical tradition at the late 20th – early 21st centuries. *The sources of pedagogical skills*. 2020. Вип. 25. С. 73–77. DOI: <https://doi.org/10.33989/2075-146x.2020.25.223196>.

REFERENCES

1. Huzii, N. (2020). Instytutstionalizatsiia idei ta dydaktychnykh modelei pidhotovky vchytelia-myttsia, maistra, eksperta v ukrainskii pedahohichnii tradytsii kintsia XX – pochatku XXI stolittia [Institutionalisation of ideas and didactic models of the artistic teacher, master, expert's training within ukrainian pedagogical tradition at the late 20th – early 21st centuries]. *Naukovyi chasopys NPU imeni M.P. Drahomanova. Serii 16: Tvorchia osobystist uchytelia: problemy teorii i praktyky*, 30, 28–32 [in Ukrainian].
2. Davydova, S. (2019). A comparative analysis of the professional competence level of future teachers of fine art of the Zaporizhzhia region in the conditions of the concept of a new ukrainian school. *EUREKA: Social and Humanities*, 6, 43–51. DOI: <https://doi.org/10.21303/2504-5571.2019.001078> [in Ukrainian].
3. Illich, L., Panchenko, A., Akilina, O., & Lizunova, O. (2021). The experience of the future primary school teachers' professional training in the field of art education at T. H. Shevchenko National University "Chernihiv Colehium". *Zbirnyk naukovykh prats Natsionalnoho universytetu «Chernihivskiy kolehium» imeni T. H. Shevchenka*, 12, 84–89 [in Ukrainian].
4. Klokar, N. (2024). Ways to Overcome Obstacles in the Professional Development of Teachers of the New Ukrainian School. *Problems of Education*, 1(100), 141–151. DOI: <https://doi.org/10.52256/2710-3986.1-100.2024.10> [in Ukrainian].
5. Konovets, O. F. (2020). Pidhotovka vchytelia obrazotvorchoho mystetstva v konteksti Novoi ukrainskoi shkoly [Training of fine arts teachers in the context of the New Ukrainian School]. *Naukovi zapysky Rivnenskoho derzhavnoho humanitarnoho universytetu*, 9, 112–117 [in Ukrainian].
6. Masol, L. M. (2022). Pryntsypy metodyky navchannia intehrovanooho kursu «Mystetstvo». NUSh [Principles of the teaching methodology of the integrated course "Art". NUS]. *Mystetstvo ta osvita*, 3(105), 26–36. DOI: [https://doi.org/10.32405/2308-8885-2022-3\(105\)-26-36](https://doi.org/10.32405/2308-8885-2022-3(105)-26-36) [in Ukrainian].
7. Nikolaieva, L. O. (2019). Teoriia i praktyka formuvannia polikhudozhnoi kompetentnosti maibutnykh uchyteliv mystetskykh dystsyplin [Theory and practice of forming poly-artistic competence of future teachers of art disciplines]. *Mystetstvo ta osvita*, 4, 18–23 [in Ukrainian].
8. Pavlyk, N. V. (2020). Psykholohichna hotovnist vchytelia do tvorchoi profesiinoi diialnosti v umovakh Novoi ukrainskoi shkoly [Psychological readiness of teachers for creative professional activity in the conditions of the New Ukrainian School]. *Naukovyi visnyk Khersonskoho derzhavnoho universytetu. Serii «Psykhologichni nauky»*, 2, 112–118 [in Ukrainian].
9. Sydorenko, V. (2017). Teoretyko-metodychni zasady akmeprofesiohenezu vchytelia Novoi ukrainskoi shkoly v systemi neperervnoi osvity [Theoretical and methodological principles of akmeprofesiohenezis of the New Ukrainian school teacher in the system of continuous education]. *Osvitohiia*, 6, 140–146 [in Ukrainian].
10. Sydorenko, V. (2018). Akmeprofesiohenez teacher of the new ukrainian school in the knowledge society. *Osvitohiia*, 7, 38–43. DOI: <https://doi.org/10.28925/2226-3012.2018.7.3843> [in Ukrainian].
11. Huzii, N. (2020). Institutionalisation of ideas and didactic models of the artistic teacher, master, expert's training within ukrainian pedagogical tradition at the late 20th – early 21st centuries. *The sources of pedagogical skills*, 25, 73–77. DOI: <https://doi.org/10.33989/2075-146x.2020.25.223196> [in Ukrainian].

Стаття надійшла до редакції 05.04.2026 р.

Прийнята до друку 04.05.2026 р.

Опубліковано 26.05.2026 р.

This work is licensed under a Creative Commons License Creative Commons Attribution 4.0 International (CC-BY-4.0).